P-432/2026-18

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
Stalna služba u Daruvaru
Daruvar, Stjepana Radića 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Daruvaru po sucu Branislavu Hunjaku u parničnom predmetu tužitelja Đuričić Đurđe iz Velikog Grđevca, Vladimira Nazora 59, OIB: 34489895979, zastupane po odvjetnici Vesni Vignjević Žak iz Bjelovara, a protiv tuženika Đuričić Damira iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 66705560865, Đuričić Romane iz Velikog Grđevca, Vladimira Nazora 59, OIB: 81825275223, Đuričić Renate iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 20340474683 i Đuričić Petre iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 85422324303, svi zastupani po Zajedničkom odvjetničkom uredu Zorislav Krivačić i Korana Krivačić iz Bjelovara, povodom tužbe radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o darovanju, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave od 12. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, te donošenjem presude na ročištu za objavu od 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljica s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Utvrđuje se ništetnim Ugovor o darovanju nekretnina od 20.03.2026. godine ovjeren pod brojem OV-673/2026 javnog bilježnika Franjić Maria iz Bjelovara, sklopljenog između prvotuženika Đuričić Damira iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 66705560865 i drugotužene Đuričić Romane iz Velikog Grđevca, Vladimira Nazora 59, OIB: 81825275223, a radi darovanja nekretnina upisanih u z.k.ul. 663 k.o. Veliki Grđevac i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac u 2/5 suvlasničkog dijela.

Utvrđuje se ništetnim Ugovor o darovanju nekretnina od 17.03.2026. godine ovjeren pod brojem OV-670/2026 javnog bilježnika Franjić Maria iz Bjelovara, sklopljenog između treće tužene Đuričić Renate iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 20340474683, četvrto tužene Đuričić Petre iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 85422324303 kao darovatelja i prvotuženika Đuričić Damira iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 66705560865 kao obdarenika radi darovanja nekretnina upisanih u z.k.ul. 663 k.o. Veliki Grđevac i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac i to u 1/5 suvlasničkog dijela svake od darovatelja Đuričić Petre i Đuričić Renate.

Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Bjelovaru Stalna služba u Daruvaru uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja na nekretninama upisanim u z.k.ul. 663 k.o. Veliki Grđevac i to: - čkbr. 1454/4 livada Grđevica sa 789 čhv, 2838 m2, - čkbr. 1654/119/2/B/1 dvor sa 58 čhv, 209 m2, ukupno 847 čhv, 3047 m2, z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac i to: - čkbr. 1259/1 Vladimira Nazora sa 414 m2, oranica sa 414 m2,- čkbr. 1451/2 mjesni prostor sa 788 m2, oranica sa 788 m2, - čkbr. 1451/4 mjesni prostor sa 133 m2, oranica sa 133 m2, - čkbr. 1452/4 ograda sa 3413 m2,

oranica sa 3413 m2, - čkbr. 1453/4 ograde sa 2198 m2, oranica sa 2198 m2, - čkbr. 1455/4 Grđevice sa 2248 m2, livada sa 2248 m2, - čkbr. 1456/4 Grđevice sa 1334 m2, livada sa 1334 m2, - čkbr. 1654/396 Vladimira Nazora sa 755 m2, kuća i dvorište sa 755 m2, ukupno 11283 m2, kakvo je bilo prije uknjižbe Ugovora o darovanju ovjerenog pod brojem OV-673/2026 od 20.03.2026. godine te brisanje uknjiženog suvlasništva nekretnina u 2/5 dijela u korist drugotužene Romane Đuričić i Ugovora o darovanju ovjerenog pod brojem OV-670/2026 od 17.03.2026. godine, te brisanje uknjižbe prava vlasništva od 2/5 dijela u korist Đuričić Damira, uz istovremeni upis prava suvlasništva u korist trećetužene Renate Đuričić iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 20340474683 u 1/5 suvlasničkog dijela i četvrtotužene Petre Đuričić iz Bjelovara, Podravska 52, OIB: 85422324303 u 1/5 suvlasničkog dijela, a sve to u roku od 15 dana.",

kao neosnovanim.

II. Nalaže se tužiteljici da tuženima naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da su u parničnom predmetu Općinskog suda u Bjelovaru broj P Ob-89/2023 tužiteljica Đuričić Đurđa i prvotuženik Đuričić Damir kao bivši bračni drugovi, sklopili dana 18. prosinca 2025. godine sudsku nagodbu kojom su utvrdili da je njihova bračna stečevina nekretnina upisana u z.k.ul. 663 k.o. Veliki Grđevac i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac, te su tužiteljica i prvotuženik Damir Đuričić, a uz pristanak drugo do četvrtotuženih, koji su zajednička djeca tužiteljice i prvotuženika, su svoju bračnu stečevinu nekretnine upisane u z.k.ul. 663 i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac, vlasnički prenijeli na jednake dijelove i to na svu zajedničku djecu: Romanu Đuričić, Renatu Đuričić, Petru Đuričić, maloljetnog Luku Đuričića i maloljetnog Matu Đuričića, dok su se stranke sporazumjele da tužiteljica ima pravo stanovanja u kući u Velikom Grđevcu, a isto tako i pravo plodouživanja poljoprivrednog zemljišta na nekretnini iz z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac. Sudsku nagodbu broj P Ob-89/2023-67 je rješenjem Z-620/2026-2 od 14.01.2026. godine uknjižio Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Daruvaru Zemljišnoknjižni odjel. Dana 17.03.2026. godine su trećetužena Renata Đuričić i četvrtotužena Petra Đuričić kao darovateljice sklopile Ugovor o darovanju sa daroprimateljem, a prvotuženikom svojim ocem, Đuričić Damirom, te su darovale svoje suvlasničke dijelove svaka od 1/5 nekretnina upisanih u z.k.ul. 663 i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac, te je javni bilježnik Mario Franjić ovjerio pod brojem OV-670/2026 potpise trećetužene Renate Đuričić i četvrtotužene Petre Đuričić, što je pak Zemljišnoknjižni odjel Stalne službe u Daruvaru i uknjižio. Ovaj darovni ugovor od 17. 03.2026. godine je ništetan iz sljedećih razloga: - sudskom nagodbom sklopljenom u sudskom postupku radi utvrđenja bračne stečevine broj P Ob-89/2023 je volja bivših bračnih drugova tužiteljice Đurđe Đurčić i prvotuženika Damira Đuričića bila da njihova bračna stečevina, dakle zajednička imovina stečena za vrijeme trajanja braka, bude raspoređena na jednake suvlasničke dijelove od 1/5 na svih petero zajedničke djece, te su dozvolili uknjižbu prava suvlasništva na ovaj način, što je rješenjem Z-620/2026-2 upisao Zemljišnoknjižni odjel u Daruvaru na predmetnim nekretninama. Svega dva mjeseca kasnije nakon sklapanja sudske nagodbe, su očito na nagovor oca, a prvotuženika Đuričić Damira, o kojemu roditelju trećetužena Renata Đuričić i četvrtotužena Petra Đuričić materijalno ovise, jer Renata Đurčić stanuje u kući koje je vlasnik prvotuženik, kao i četvrtotužena Petra Đuričić, koja je još i polaznik srednje škole, pa su treće i četvrtotužena predmetnim ugovorom o darovanju nazad vratile nekretnine koje su predmet bračne stečevine svome ocu

Đuričić Damiru. Ovo je očita manipulacija prvotuženika da izigra sklopljenu sudsku nagodbu i bračnu stečevinu rasporedi kako on to želi, a ista imovina kao bračna stečevina je pripadala i tužiteljici, Đuričić Đurđi, koja o ovom darovanju je saznala iz zemljišnih knjiga, te nije dala nikakvu privolu sklapanju ugovoru, kojim je imovina raspoređena na drugačiji način nego sudskom nagodbom pod brojem P Ob-89/2023-67. Stoga je iz ovih razloga Ugovor o darovanju od 17.03.2026. godine ništetan primjenom čl. 322. ZOO-a, jer je u suprotnosti sa moralom, a ujedno je i pobojan po čl. 330. Zakona o obveznim odnosima, jer zasigurno treće i četvrtotužena nisu svojevoljno i sa potpunim znanjem o čemu se radi potpisale predmetni ugovor. Ugovor o darovanju između prvotuženika i treće i četvrtotužene kao darovatelja nekretnina je ništetan, jer treće tužena i četvrtotužena nisu bile u posjedu darovanih nekretnina, a člankom V. Ugovora o darovanju su predale posjed nekretnina prvotuženiku Đuričić Damiru, dok je stvarni posjednik ovih nekretnina i to sa pravom stanovanja i plodouživanja upisana u zemljišne knjige tužiteljica Đuričić Đurđa sukladno istoj sudskoj nagodbi broj P Ob-89/2023-67, a koja u Velikom Grđevcu živi sama i to prije sklapanja sudske nagodbe i nakon sklapanja sudske nagodbe, a prvotuženik Đuričić Damir zajedno sa petoro zajedničke djece živi u Bjelovaru, Podravska 52. Iz ovih razloga je Ugovor o darovanju nekretnina ovjeren pod brojem OV-670/2026 od 17.03.2026. godine između treće i četvrto tužene i prvotuženika kao obdarenika ništetan, jer se radi o darovanju bez prave predaje u posjed, pa primjenom čl. 482. Zakona o obveznim odnosima, ugovor mora biti sklopljen u obliku javnobilježničkog akta, a na predmetnom ugovoru je samo ovjeren potpis darodavatelja, pa je ujedno ugovor ništetan i primjenom čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu. Dana 20.03.2026. godine prvotuženik Damir Đuričić je sklopio još jedan Ugovor o darovanju nekretnina sa obdarenikom Đuričić Romanom, koji ugovor je ovjeren kod javnog bilježnika Franjić Maria pod brojem OV-673/2026, a predmet ovoga Ugovora o darovanju su iste nekretnine upisane u z.k.ul. 663 i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac, u 2/5 dijela koje je stekao Damir Đuričić po Ugovoru o darovanju od 17.03.2026. godine od Renate Đuričić i Petre Đuričić, te je dakle ovako stečene suvlasničke dijelove darovao drugotuženoj Romani Đuričić. Stjecanje suvlasništva nekretnina od 1/5 dijela trećetužene Renate Đuričić i 1/5 dijela nekretnina četvrto tužene Petre Đuričić, a na ime prvotuženika Đuričić Damira je očito bila samo fikcija, da se ne plati porez na promet nekretnina, po Zakonu o prometu nekretnina, jer je prijenos vlasništva između oca i djece oslobođeno plaćanja poreza na promet nekretnina i kada djeca prenose vlasništvo na oca i obratno. Stoga je i ovaj Ugovor o darovanju ovjeren pod brojem OV-673/2026 ništetan iz sljedećih razloga: da je sklopljen Ugovor o darovanju između treće tužene i četvrto tužene kao darovatelja i drugotužene kao daroprimatelja, primijenio bi se Zakon o porezu na promet nekretnina, gdje su ugovorne stranke dužne platiti porez na promet nekretnina, jer sestre, a što su Renata Đuričić i Petra Đuričić kao i Romana Đuričić, nisu oslobođene plaćanja poreza na promet nekretnina. Zato je prvotuženik Damir Đuričić prvotno sklopio Ugovor o darovanju ovjeren pod brojem OV-670/2026 i 2/5 dijela nekretnina prenio na svoje ime, a onda je kao otac, a darodavatelj darovao iste nekretnine kćeri Romani Đuričić. Budući da je Zakon o porezu na promet nekretnina prisilni propis, ovo je postupanje u suprotnosti sa istime, te je Ugovor o darovanju nekretnina ovjeren pod brojem OV-673/2026 ništetan po čl. 322. Zakona o obveznim odnosima. Ugovor o darovanju nekretnina ovjeren pod brojem OV-673/2026 je ništetan i primjenom čl. 482. Zakona o obveznim odnosima i primjenom čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu, jer se radi o nepravoj predaji u posjed, jer niti je darodavatelj Damir Đuričić u posjedu darovanih nekretnina, a niti je posjed preuzela daroprimateljica Đuričić Romana, budući da se i prije sklapanja ovoga ugovora, a i nakon njega, u samostalnom i neposrednom posjedu nekretnina nalazi

jedino tužiteljica Đuričić Đurđa. Drugotužena Romana Đuričić je u vrijeme sklapanja sudske nagodbe P Ob-89/2023 18. prosinca 2025. godine, imala prebivalište u Bjelovaru, Podravska 52, gdje i danas živi, a u vrijeme sklapanja Ugovora o darovanju od 20. 03.2026. godine ima prijavljeno prebivalište u Velikom Grđevcu, Vladimira Nazora 59, dok na ovoj adresi sadašnjeg prebivališta ne stanuje, ne živi, ne koristi nekretnine, te nije preuzela posjed nekretnina kako je navedeno u Ugovoru o darovanju od 20.03.2026. godine, od Đuričić Damira, jer niti on nije bio u posjedu ovih nekretnina, pa ni prvotuženik nije mogao na drugotuženu prenijeti prava koja ni sam nije imao, dok drugotužena Romana Đuričić ima dakle, fiktivno i neistinito prijavljeno prebivalište u Velikom Grđevcu. Stoga je ovaj Ugovor o darovanju trebao biti sklopljen kao javnobilježnički akt, a ne samo što je na istome ovjeren potpis stranaka, a kako to nije učinjeno, to je posljedica ništetnost primjenom navedenog čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu u vezi čl. 482. ZOO-a. Tužiteljica Đuričić Đurđa nije ugovorna stranka predmetnih ugovora o darovanju, ali je nositelj prava stanovanja i plodouživanja ovih nekretnina, dok je ništetnim ugovorima ujedno raspolagana i njezina imovina kao bračna stečevina, koja je utvrđena i raspoređena na drugačiji način odlukom suda – sudskom nagodbom broj P Ob-89/2023-67, na suvlasništvo zajedničke djece i to na jednake suvlasničke dijelove svih petoro djece bivših bračnih drugova Đuričić Đurđe i Đuričić Damira. Sklapanjem sudske nagodbe o prijenosu zajedničke imovine kao bračne stečevine nekretnina iz z.k.ul. 663 i z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac, volja tužiteljice je bila da sva zajednička djeca bivših bračnih drugova imaju jednako pravo na imovinu koja je i njezina imovina, a sklapanjem ovih ugovora o darovanju je favorizirana samo kći Romana Đuričić, dok za sada prvotuženik ne može raspolagati imovinom maloljetne djece bez potrebnih suglasnosti primjenom odredaba Obiteljskog zakona, pa upisom suvlasništva u 3/5 dijela u korist Đuričić Romane, ostalih četvero djece su u neravnopravnom i nejednakom položaju, što je dovelo do nepoštene pobude za sklapanje predmetnih ugovora o darovanju, a posljedica toga je ništetnost predmetnih ugovora po čl. 322. ZOO-a. Stoga tužiteljica ima pravni interes po čl. 327. Zakona o obveznim odnosima postaviti tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti predmetnih ugovora i postaviti zahtjev za povrat imovine na način kako je odlučeno sudskom nagodbom broj P Ob-89/2023-67, na 1/5 suvlasničkog dijela svih petoro zajedničke djece.

Stoga tužiteljica predlaže da sud donese presudu kako je to citirano u točki I. izreke presude i obveže tuženike na naknadu tužiteljici parničnog troška.

2. Dajući odgovor na tužbu tuženi su naveli da se poriču svi navodi navedeni u tužbi, osim onih navoda koje će tuženici obrazložiti u odgovoru na tužbu. Posebice se apostrofira da su apsolutno netočni i pravno neutemeljeni navodi navedeni u tužbi, u kojoj tužiteljica pokušava dokazati postojanje svog pravnog interesa. Međutim, tuženici ističu prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije na strani tužiteljice jer ista u kontekstu pozitivnih propisa nema ni pravni interes ni aktivnu legitimaciju za podnošenje zahtjeva za utvrđenje ništetnosti Ugovora o darovanju. Ovo stoga što citirani darovni ugovori ne zadiru u njezino stvarno pravo - osobnu služnost, niti mijenjanju sadržaj njezinog prava stanovanja. Predmetnim ugovorima promijenio se samo identitet suvlasnika, a to samo po sebi nije povreda njezinih prava. Tužiteljica, kao osoba koja nije ugovorna strana predmetnih ugovora, iste može pobijati samo ako dokaže da ugovor neposredno vrijeđa njezino subjektivno pravo ili pravno zaštićeni interes. Budući da takav interes u konkretnom slučaju ne postoji, tuženici predlažu da se tužba odbije zbog nedostatka aktivne legitimacije odnosno zbog ne postojanja pravnog interesa za deklaratornu tužbu. Niže su navedeni ključni razlozi za utvrđenje nepostojanja tužiteljičinog pravnog interesa za vođenje postupka radi utvrđenja

ništetnosti ugovora o darovanju: Suvlasnici predmetnih nekretnina bili su punoljetne kćeri i dva maloljetna sina, a svoje su suvlasničke udjele svi stekli na temelju sudske nagodbe. Nakon stjecanja vlasništva svi suvlasnici, pa tako i trećetuženica i četvrtotuženica u načelu su slobodni raspolagati svojim suvlasničkim udjelima, osim ako je nagodbom između prvotuženika i tužiteljice, odnosno zakonom njihovo raspolaganje izričito zabranjeno. Međutim, u konkretnom slučaju tome nije tako. Osobna služnost stanovanja, uporabe i plodouživanja na nekretninama upisanim u z.k.ul.br. 633 k.o. Veliki Grđevac, i to čkbr. 1654/119/2/B/1 dvor sa 58čhv te na nekretninama upisanim u z.k.ul.br. 3877 k.o. Veliki Grđevac i to čkbr. 1654/396 Vladimira Nazora sa 755 m2, kuća i dvorište sa 755 m2, kao i pravo osobne služnosti uporabe i plodouživanja na nekretninama upisanim u z.k.ul.br. 663 k.o. Veliki Grđevac i to čkbr. 1454/4 livada Grđevica sa 789 čhv, te nekretninama upisanim u z.k.ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac i to čkbr. 1259/1 Vladimira Nadzora sa 414 m2, oranica sa 414 m2; čkbr. 1451/2 mjesni prostor sa 788 m2, oranica sa 788 m2; čkbr. 1451/4 mjesni prostor sa 133 m2, oranica sa 133 m2; čkbr. 1452/4 ograde sa 3413 m2, oranica sa 3413 m2; čkbr. 1453/4 ograde sa 2198 m2, oranica sa 2198 m2; čkbr. 1455/4 Grđevice sa 2248 m2, livada sa 2248 m2 i čkbr.1456/4 Grđevice sa 1334 m2, livada sa 1334 m2, ostala je, naravno, upisana. Promjena vlasnika (suvlasnika) ne utječe na postojanje služnosti budući da novi vlasnik/suvlasnik stupa u pravni položaj prethodnog vlasnika opterećenog tom služnošću. Drugim riječima, budući da je služnost kao pravo tužiteljice, upisana u zemljišnim knjigama, drugotuženica Romana Đuričić kao suvlasnica 3/5 dijela nekretnina, dužna ju je trpjeti jednako kao što su je morale trpjeti i njezine sestre trećetuženica i četvrtotuženica. Nagodba o diobi bračne stečevine je zaključena te je izvršen prijenos vlasništva na djecu. Time je svrha nagodbe ostvarena i ta se činjenica doista nema više šta propitivati. Sama činjenica da su djeca, u ovom slučaju trećetuženica i četvrtotuženica kasnije raspolagale svojim udjelima, ne znači da je nagodba povrijeđena jer se radi o punoljetnim osobama koje imaju poslovnu sposobnost. Tezu tužbe da su trećetuženica i četvrtotuženica bile prisiljene prenijeti svoje suvlasničke dijelove nepotrebno je komentirati, osim što ove tuženice i u ovom odgovoru na tužbu ističu kako ne žele imati nikakve veze s predmetnim nekretninama u kojima stanuje tužiteljica (njihova majka), te je upravo to razlog zašto su svoje suvlasničke dijelove darovale prvouženiku. Nagodba je ustvari predstavljala pravni temelj stjecanja vlasništva, a nikako ne i trajnu zabranu otuđenja. Volja tužiteljice, kao jedne od strana u nagodbi kojim se rješavala bračna stečevina, nakon što je nagodba zaključena nije odlučna za kasnije raspolaganje vlasnika. Budući da je vlasništvo preneseno na djecu bez ikakve zabrane otuđenja te ne postoje druga ograničenja, tada njihova kasnija odluka da daruju svoj udio ocu predstavlja njihovo pravo raspolaganja, na koje tužiteljica nema nikakav utjecaj. Prema pozitivnim pravnim propisima vezanim za deklaratornu tužbu, za njezino podnošenje svakako je potrebno postojanje pravnog interesa, odnosno tužiteljica mora dokazati da će utvrđenje ništetnosti otkloniti neizvjesnost ili zaštitni neko njezino subjektivno pravo. Kao ključno se postavlja pitanje: „Koje je pravo tužiteljice predmetnim Ugovorima o darovanju povrijeđeno?“. Naime, njezina osobna služnost nije ukinuta, nije izgubila pravo stanovanja, nije izgubila pravo osobne uporabe i plodouživanja na nekretninama, a tužiteljica nije suvlasnik predmetne nekretnine i u konačnici, tužiteljica nije ugovorna strana darovnih ugovora. Prema tome, proizlazi da je nemoguće uočiti koje bi to njezino građansko prava bilo povrijeđeno samim prijenosom suvlasničkih udjela s djece na oca, te naposljetku s oca na drugotuženicu. Predmetnim ugovorima izvršena je volja ugovornih strana, te to ne može biti razlog ništetnosti kada je vlasništvo već ranije bilo preneseno na punoljetne osobe koje su stekle pravo

raspolaganja, a sami ugovori nisu u protivnosti prisilnim propisima, Ustavu Republike Hrvatske i moralu društva. U konkretnom slučaju sve se odvijalo unutar obitelji te tu nema nikakvog stjecanja od strane trećih osoba, niti se itko ovim raspolaganjima obogatio. Radilo se isključivo o volji trećetuženice i četvrtotuženice da njihove suvlasničke dijelove stekne drugotuženica, koja ima nakanu čim se steknu uvjeti, odnosno kada braća postanu punoljetna, tu nekretninu darovati njima.

Slijedom naprijed navedenog, tuženici predlažu Naslovnom sudu da predmetni tužbeni zahtjev odbije jer je isti neosnovan te tužiteljica nema pravni interes za vođenje ovog postupka i obveže tužiteljicu snositi troškove ovog parničnog postupka.

3. U tijeku postupka, sud je izveo slijedeće dokaze:

Uvid u zk. uložak 663 i 3877 k.o. Veliki Grđevac (list 9-12), rješenje ZK Odjela Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Daruvaru broj Z-620/2026-2 od 14. siječnja 2026. (list 13), Ugovor o darovanju nekretnina od 20. ožujka 2026. (list 16), Zapisnik povodom sudske nagodbe u predmetu pri Općinskom sudu u Bjelovaru broj P Ob-89/2023-67 od 18. prosinca 2025. (list 20), Ugovor o darovanju nekretnina od 17. ožujka 2026. (list 26).

4. Izvođenjem dokaza, te analizom istih, sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

Naime, između stranaka nije sporno da su tužiteljica i I. tuženik u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru broj P Ob-89/2023, dana 18. prosinca 2025. sklopili sudsku nagodbu po kojoj je njihova zajednička bračna imovina, tj. nekretnine upisane u zk. ul. 663 i zk. ul. 3877 k.o. Veliki Grđevac prenijeta u jednakim dijelovima na zajedničku mljt. djecu stranaka (svakog u 1/5 dijelova), pa tako i u odnosu na II.-IV. tužene Đuričić Romanu, Đuričić Renatu i Đuričić Petru, time da je tužiteljica istom sudskom nagodbom zadržala pravo stanovanja, pravo plodouživanja i pravo uporabe na nekretnina iz zk. ul. 3877 i 663 k.o. Veliki Grđevac.

Između stranaka je nesporno da su tužene Đuričić Petra i Đuričić Renata nakon toga darovnim ugovorom od 17. ožujka 2026. svoje suvlasničke dijelove nekretnina (svaka 1/5 dijelova) iz zk. ul. 663 i 3877 k.o. Veliki Grđevac darovale svom ocu, tj. I. tuženiku Đuričić Damiru.

Nesporno je također da je tuženik Đuričić Damir potom temeljem darovnog ugovora od 20. ožujka 2026. svoje suvlasničke dijelove na nekretninama (2/5 dijelova) darovao svojoj kćeri, tj. tuženoj Đuričić Romani.

Sporno je da li su svi spomenuti darovni ugovori u suprotnosti s moralom, a samim time i ništavni kako to tužiteljica tvrdi.

5. Uvidom u sudsku nagodbu broj P Ob-89/2023 od 18. prosinca 2025. pri Općinskom sudu u Bjelovaru, utvrđeno je da ugovorne strane, tj. tužiteljica i I. tuženik prilikom zaključenja sudske nagodbe nisu ugovorili nikakva ograničenja, a niti zabrane u pogledu daljnjeg postupanja zajedničke djece stranaka u vezi nekretnina obuhvaćenih sudskom nagodbom.

Između stranaka nije sporno da su zajednička djeca stranaka, tj. tužene Đuričić Romana, Đuričić Renata i Đuričić Petra u vrijeme zaključenja darovnih ugovora s I. tuženikom – ocem Đuričić Damirom bile punoljetne osobe.

Tijekom postupka tužiteljica ničim nije dokazala da bi II.-IV. tužene bile osobe lišene ili ograničene poslovne sposobnosti, te da je na strani II.-IV. tuženih postojala mana volje prilikom zaključivanja darovnih ugovora, a niti je u tom pogledu predložila dokaze.

Stoga je sud na stanovištu da su neosnovane tvrdnje tužiteljice da postoje uvjeti i za pobojnost spomenutih darovnih ugovora, a sve u smislu čl. 330. Zakona o obveznim odnosima.

S druge strane, tuženici kao punoljetne i poslovne sposobne osobe mogu temeljem čl. 30. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima slobodno raspolagati svojim vlasništvom, ako to nije protivno tuđem pravu i zakonskim ograničenjima.

Naime, između stranaka je nesporno da je tužiteljica i nakon zaključenih spornih ugovora o darovanju zadržala prava osobne služnosti, tj. pravo stanovanja i plodouživanja i pravo uporabe na nekretninama obuhvaćenim sudskom nagodbom.

Stoga, prema stanovištu suda raspolaganje tuženika temeljem Ugovora o darovanju nije bilo protivno pravu tužiteljice, a tužiteljica ničim tijekom postupka nije dokazala da je to bilo protivno i zakonskim ograničenjima.

6. S obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje, sud je na stanovištu da sporni darovni ugovori nisu bili protivni moralu, a samim time i ništetni, pa je sud stoga i odbio tužiteljicu s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, a kako je to i naznačeno u točki I. izreke presude.

S druge strane, uvidom u Ugovore o darovanju zaključenim između tuženika utvrđeno je da su stranke istim ugovorima ugovorile stupanje u posjed na darovanim nekretninama, pa stoga takvi ugovori o darovanju nisu ni trebali biti sklopljeni u obliku javnobilježničkog akta, a sve temeljem čl. 482. Zakona o obveznim odnosima, a u vezi čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu, pa stoga prema stanovištu suda nisu bili ni protivni prisilnim propisima.

Stoga je sud i po toj osnovi odbio tužiteljicu s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, a kako je to naznačeno u točki I. izreke presude.

Ovo sve u slučaju da je tužiteljica i bila aktivno legitimirana za podnošenje tužbe i vođenje parnice u ovom predmetu.

Međutim, sud je na stanovištu da tužiteljica nema aktivnu legitimaciju za vođenje ove parnice, kao zainteresirana osoba.

Ovo iz razloga, jer napadnutim darovnim ugovorima tužiteljici nije ukinuto ili povrijeđeno njeno pravo osobne služnosti na nekretninama obuhvaćenim darovnim ugovorom. Tužiteljica nije suvlasnik na predmetnim nekretninama, a niti je bila ugovorna strana iz Ugovora o darovanju, pa da bi bila zainteresirana osoba u smislu čl. 272. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, koja bi se mogla pozivati na ništetnost napadnutih ugovora o darovanju.

Stoga je sud i po toj osnovi odbio tužiteljicu s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim, a kako je to i naznačeno u točki I. izreke presude.

7. Kako je tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu, sud ju je temeljem čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku i obvezao da tuženima u potpunosti nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR, a kako je to i naznačeno u točki II. izreke presude.

Dosuđeni parnični troškovi tuženika se sastoje od troška zastupanja tuženika putem odvjetnika, a odnose se na sastav odgovora na tužbu (500,00 EUR), zastupanje tuženika na jednom ročištu (500,00 EUR), te PDV-a u iznosu od 250,00 EUR, a koji svi troškovi su bili potrebni za vođenje parnice i u skladu s odvjetničkom tarifom.

8. Ostale izvedene dokaze, te navode stranaka, sud je ocijenio neodlučnim za donošenje ovakve presude.

U Daruvaru 28. listopad 2026.

S U D A C :

Dokument je elektronički potpisan:
BRANISLAV HUNJAK
Vrijeme potpisivanja:
28-10-2026
08:34:16

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
2.5.4.97=#130D485235733363236313830333 9
L=BJELOVAR
S=HUNJAK
G=BRANISLAV
CN=BRANISLAV HUNJAK

Branislav Hunjak

P O U K A : Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu i uručenje presude, osim za stranku koja o tom ročištu nije bila uredno obaviještena i za koju rok teče od uručenja presude primjenom pravila o dostavi pismena. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnica Vesna Vignjević Žak, Bjelovar
2. Zajednički odvjetnički ured Zorislav Krivačić i Korana Krivačić, Bjelovar

Broj zapisa: **9-3088f-470ee**

Kontrolni broj: **03048-3bd5d-32660**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANISLAV HUNJAK, L=BJELOVAR, O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.